

at det er ønskeligt, at de, der har en berettiget interesse heri, kan få korrekte oplysninger om, for hvis regning og risiko en virksomhed drives.

Ved en eventuel afskaffelse af næringsbrevet må det i forbindelse med næringslovbestemmelsernes formulering overvejes, hvorledes der skal forholdes med hensyn til de hidtil på næringsbrevet givne påtegninger om autorisationer, mesterbetegnelse, grossererbetegnelse, tilladelse til handel med stærke drikke o. s. v. Dernæst må det formentlig i øvrigt overvejes, hvorledes en næringslov skal udformes, dels med hensyn til de bestemmelser der nu vedrører selve næringsbrevet, dels for så vidt angår bestemmelserne om spediterer, vognmænd, auktionsholdere, vekselerere og ejendoms-handlere, hvor der vil være særlige betænkeligheder ved at opgive kontrollen med næringsudøvelsen. En sådan revision af eller snarere ny udformning af en næringslov må det være yderst betænkeligt at foretage uden nærmere forhandlinger med de interesserede erhvervsorganisationer og myndigheder, som i næringslovkommissionen har taget del i udarbejdelsen af det nu fremsatte næringslovforslag.

Hertil kommer, at en overgang fra næringsbrevordningen til en fri registreringsordning må forudsætte en tidkrævende gennemgang af anden erhvervslovgivning — herunder bogføringsloven — for at ajourføre lovbestemmelser, der bygger på næringsbrevordningen. Det er ikke udelukket, at en sådan undersøgelse vil vise, at der vil være uforudsete problemer ud over dem, der umiddelbart er forbundet med næringsloven.

Spørgsmål 11:

Udvalget udbeder sig en udtalelse om mulighederne for gennemførelse af en regel, hvorefter der gives adgang til inden for en vis kortere frist at træde tilbage fra en indgået aftale om køb eller bestilling af bøger og skrifter tilbudt under omførsel.

Svar (af 23. marts 1966):

Da dette spørgsmål berører lovbestemmelser, der henhører under justitsministeriet, har jeg fundet det rigtigst at forelægge spørgsmålet for justitsministeriet, der under 18. marts 1966 herom har udtalt:

„Det er og har gennem historisk tid været dansk rets altovervejende hovedregel, at aftaler er bindende for parterne, jfr. nu § 1 i lov nr. 242 af 8. maj 1917 om aftaler og andre retshandler på formuerettens område, hvorefter tilbud og svar på tilbud (afslag eller accept) er bindende for afgiveren.

Ved § 7 i aftaleloven indrømmes der ret til at tilbagekalde tilbud eller svar med den virkning, at tilbuddet eller svaret betragtes som bortfaldet, hvis tilbagekaldelsen kommer frem til den anden part forinden eller samtidig med, at tilbuddet eller svaret kommer til hans kundskab. Bestemmelsen udtrykker den almindelige regel i dansk ret om, at et løfte bliver bindende, når løftet kommer til adressatens kundskab.

Reglen i aftalelovens § 7 begrundes med, at det er gavnligt for løftemodtageren at kunne stole på tilbud og overveje dem uden at være udsat for, at en tilbagekaldelse hindrer aftalens indgåelse. Hermed støtter det, at tilbuddet — herunder også det tilbud, som i almindelighed indeholdes i en accept — bliver bindende ved at komme til adressatens kundskab.

Det er på denne baggrund, at man må overveje, om man ved en speciel regel i næringsloven bør indrømme købere ret til i en vis kortere tid efter aftalens indgåelse at træde tilbage fra aftaler vedrørende køb eller bestilling af bøger, som forhandles ved omførsel.

Man skal i denne forbindelse pege på, at der i §§ 81 og 90 i lov nr. 243 af 8. maj 1917 om kommission, handelsagentur og handelsrejsende findes specielle regler, som indrømmer den, der handler med en agent eller handelsrejsende, ret til at tilbagekalde en afgiven ordre over for agenturgiveren eller handelshuset under forudsætning af, at tilbagekaldelsen når frem forinden eller samtidig med, at ordren kommer til agenturgiverens eller handelshusets kundskab. Dette gælder dog kun, hvis intet andet er betinget ved forhandlingerne imellem agenten og ordregiveren. Denne regel giver bl. a. den, der afgiver ordre til f. eks. en bogagent, en vis mulighed for at tilbagekalde ordren over for agenturgiveren, jfr. U. 1953. 851 (V.L.D.).

De hensyn, som kunne tale for at yde købere beskyttelse mod mere eller mindre velovervejede aftaler, gør sig næppe alene